

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Kielce, dnia 6 września 2017 r.

Poz. 2656

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR ZNAK: SPN.III.4130.34.2017

WOJEWODY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 31 sierpnia 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016r., poz. 446 ze zm.) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017r., poz. 1073)

stwierdzam nieważność

części uchwały Nr XLIII/282/2017 Rady Miejskiej w Połańcu z dnia 19 lipca 2017r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Ruszcza, tj.:

1. § 22 ust. 4 uchwały w zakresie sformułowania: „za wyjątkiem obiektów, które uzyskają zwolnienie od zakazu zabudowy zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu prawa wodnego”.

2. Wszystkich ustaleń planu (zarówno w tekście jak i na rysunku) dotyczących: terenu drogi publicznej klasy lokalnej oznaczonego symbolem 1KDL, terenów dróg publicznych klasy dojazdowej oznaczonych symbolami: 6KDD, 7KDD, 8KDD, 11KDD, 12KDD i 13KDD oraz terenów dróg wewnętrznych oznaczonych symbolami: 1KDW oraz 2KDW:

a) § 3 ust. 2 pkt 2 lit. s), § 8 pkt 1 lit. a), § 32 ust. 2 pkt 1 lit. a), § 33 ust. 2 pkt 1 lit. d), e), f), g), h) oraz i), § 34 uchwały,

b) § 12 pkt 1 uchwały w zakresie sformułowania: „a także poprzez drogi wewnętrzne (KDW)”,

c) rysunku planu (załącznik Nr 1 do uchwały) w zakresie terenów oznaczonych symbolami: 1KDL, 6KDD, 7KDD, 8KDD, 11 KDD, 12 KDD, 13KDD, 1KDW oraz 2KDW.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 19 lipca 2017r. Rada Miejska w Połańcu podjęła uchwałę Nr XLIII/282/2017 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Ruszcza.

W dniu 21 sierpnia 2017r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Przewodniczącego Rady Miejskiej w Połańcu do złożenia wyjaśnień i odniesienie się do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 24 sierpnia 2017r., znak: GOS.6722.2.2016.KGOS, Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej w Połańcu złożył wyjaśnienia i odniósł się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017r., poz. 1073), zwanej dalej ustawą.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy stanowi, że istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonej odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego.

W zakresie istotnego naruszenia zasad sporządzania zmiany planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 15 ust. 1 ustawy, w świetle którego projekt planu miejscowego sporządza się zgodnie z przepisami odrębnymi, w związku z:

1. Art. 88n ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017r., poz. 1121) poprzez dopuszczenie nowej zabudowy w 50-metrowej odległości od wału przeciwpowodziowego.

Zgodnie z art. 88n ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo wodne w celu zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50m od stopy wału po stronie odpowietrznej.

Z ww. przepisu Prawa wodnego bezsprzecznie wynika, że w odległości 50-metrowej od wału przeciwpowodziowego nie jest możliwa realizacja nowej zabudowy.

Tymczasem w rysunku planu naniesiono 50-metrowe „strefy ochronne od wałów przeciwpowodziowych”, w których zlokalizowane są 4 tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodnich oznaczonych symbolami: 13RM, 15RM, 16RM i 17RM.

W § 22 ust. 3 uchwały (ustalenia szczegółowe dla terenów RM) znajduje się zapis, że na terenach znajdujących się w strefie ochronnej od wałów przeciwpowodziowych obowiązują ograniczenia w użytkowaniu wynikające z przepisów odrębnych. Niemniej jednak zapis § 22 ust. 4 uchwały o treści: „zakaz lokalizacji nowej zabudowy za wyjątkiem obiektów, które uzyskają zwolnienie od zakazu zabudowy zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu prawa wodnego” pozwala na nową zabudowę (warunkową).

Dodać należy, że uzgodnienie projektu planu z Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie dokonane w trybie art. 4a pkt 2 Prawa wodnego, czy z Zarządem Województwa Świętokrzyskiego dokonane w trybie art. 17 pkt 6 lit. b) tiret 1 ustawy nie mają w tym przypadku znaczenia, ponieważ nie zwalniają od zakazów, o których mowa w art. 88n Prawa wodnego.

Podkreśla się równocześnie, że możliwość wprowadzenia nowej zabudowy – w tym przypadku uzależnionej od decyzji Marszałka Województwa Świętokrzyskiego – art. 88n ust. 3 ustawy Prawo wodne, powoduje sytuację, w której mamy do czynienia z warunkowym dopuszczeniem zabudowy.

Na fakt braku możliwości wprowadzania zabudowy na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią wskazują liczne orzeczenia sądów administracyjnych, w tym wyrok NSA z dnia 27 września 2016r., sygn. akt: II OSK 3135/14. Ten wyrok można odnieść również do terenów znajdujących się w 50-metrowej odległości od stopy wału przeciwpowodziowego.

2. § 7 i § 8 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430) poprzez określenie mniejszych szerokości dróg/ulic niż wymagane ww. przepisami.

W świetle § 7 i § 8 ww. rozporządzenia szerokość dróg/ulic w liniach rozgraniczających określa się w zależności od klas tych dróg. I tak:

a) dla ulicy/drogi klasy L najmniejsza szerokość w przekroju jednojezdniowym wynosi 12/15 m, tymczasem w § 32 ust. 2 pkt 1 lit. a) uchwały nieprawidłowo określono szerokość terenu drogi publicznej klasy L, oznaczonego symbolem 1KDL - od 9,5m do 12m,

b) dla ulicy/drogi klasy D najmniejsza szerokość w przekroju jednojezdniowym wynosi 10/15 m, tymczasem w § 33 ust. 2 pkt 1 lit. d), e), f), g), h) oraz i) uchwały określono szerokość terenów dróg publicznych klasy D, oznaczonych symbolami:

- 6KDD - od 9m do 10m,
- 7KDD - od 8,5m do 11m,
- 8KDD - od 4m do 19m,
- 11KDD - od 9,5 do 14m,
- 12KDD - 5m,
- 13KDD - od 5,5m do 12m.

3. § 14 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015r., poz. 1422) poprzez określenie mniejszych szerokości dróg wewnętrznych niż dojsie/dojazd do działek budowlanych wymaganych ww. przepisami.

W myśl § 14 ust. 1 i 3 ww. rozporządzenia do działek budowlanych oraz budynków z nim związanych należy zapewnić dojsie i dojazd umożliwiający dostęp do drogi publicznej. Funkcję tę mogą pełnić dojsia pod warunkiem że ich szerokość nie będzie mniejsza niż 4,5m.

W § 34 ust. 2 pkt 1 uchwały określono szerokość (w liniach rozgraniczających) terenów dróg wewnętrznych oznaczonych symbolami: 1KDW - od 3,5m do 9m, 2KDW – 4m.

A zatem szerokość przedmiotowych dróg wewnętrznych jest niewystarczająca, ponieważ z ww. przepisów wynika, że do budynku i urządzeń z nim związanych, najmniejsza szerokość dojsia/dojazdu wynosi 4,5m.

Podkreśla się, że sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego musi być zgodne z przepisami, w tym muszą być zachowane normatywne parametry dróg, ponieważ plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego, który obowiązuje bezterminowo, nie przedstawia jedynie stanu istniejącego lecz pokazuje także rozwiązania perspektywiczne.

Jednocześnie tut. organ przyjmuje wyjaśnienia zawarte w odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego z dnia 24 sierpnia 2017r., znak: GOS.6722.2.2016.KGOS, dotyczące punktów 1.2, 2 i 5 przedmiotowego wszczęcia.

Organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana część uchwały w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały w zakresie określonym sentencją niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w takiej części, która pozwala na zafunkcjonowanie uchwały w obrocie prawnym w pozostałym zakresie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wpis w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawach skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego wynosi 300zł.

Wojewoda Świętokrzyski

Agata Wojtyszek